Samling af Afgørelser

PERSONALERETTENS DOM (Anden Afdeling)
30. september 2010

Sag F-36/05

Gudrun Schulze
mod
Europa-Kommissionen

»Personalesag — tjenestemænd — udnævnelse — ansøgere opført på en reserveliste før den nye vedtægts ikrafttrædelse — overgangsregler om indplacering i lønklasse ved ansættelsen — indplacering på løntrin — vedtægtens artikel 32 — artikel 2, 5 og 12 i bilag XIII til vedtægten — forskelsbehandling på grund af alder — lige løn for arbejde af samme værdi — princippet om god forvaltningsskik — administrationens omsorgspligt«

Angående: Søgsmål anlagt i henhold til artikel 236 EF og 152 EA, hvorved Gudrun Schulze principalt har nedlagt påstand om annullation dels af Kommissionens afgørelse af 8. februar 2005, hvorved hendes klage blev afslået, dels af Kommissionens afgørelse af 11. oktober 2004, hvorved hun blev indplaceret i lønklasse A*6, løntrin 2, samt subsidiært påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale hende erstatning.

Udfald: Kommissionen frifindes. Hver part bærer sine egne omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd — tjenestemandsstatus — betingelser for erhvervelse
(Tjenestemandsvedtægten, art. 3)

2. Tjenestemænd — ansættelse — udnævnelse i lønklasse — indførelse af en ny karrierestruktur ved forordning nr. 723/2004 — overgangsbestemmelser om indplacering i lønklasse
(Tjenestemandsvedtægten, art. 7, stk. 1, art. 27, første afsnit, og art. 29, stk. 1; bilag XIII, art. 12, stk. 3; Rådets forordning nr. 723/2004)

3. Tjenestemænd — ansættelse — udnævnelse i lønklasse — indførelse af en ny karrierestruktur ved forordning nr. 723/2004 — overgangsbestemmelser om indplacering i lønklasse
(Tjenestemandsvedtægten, bilag XIII, art. 12, stk. 3; Rådets forordning nr. 723/2004)

4. Tjenestemænd — placering — overensstemmelse mellem lønklasse og stilling — fastsættelse af indplaceringen af en ledig stilling
(Tjenestemandsvedtægten, art. 5, stk. 4, art. 7, stk. 1, og art. 62, første afsnit; bilag I; Rådets forordning nr. 723/2004)

5. Tjenestemænd — principper — administrationens omsorgspligt — princippet om god forvaltningsskik — grænser
(Tjenestemandsvedtægten, bilag XIII, art. 12, stk. 3)

1. Det fremgår af vedtægtens artikel 3, at udnævnelsen af en tjenestemand nødvendigvis må ske ved en ensidig retsakt fra ansættelsesmyndighedens side, der angiver det tidspunkt, fra hvilket udnævnelsen får virkning, samt den stilling, som tjenestemanden skal beklæde. En udvalgt ansøger fra en almindelig udvælgelsesprøve kan derfor først efter, at der foreligger en afgørelse om at udnævne ham til tjenestemand, gøre krav på at være omfattet af vedtægtens bestemmelse.

(jf. præmis 48)

Henvisning til:

Retten: 11. juli 2007, sag T-58/05, Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2523, præmis 54 og 55

2. For ikke at hindre den lovgivningsmæssige udvikling må lighedsprincippet ikke forhindre lovgiver i på ethvert tidspunkt frit at foretage de ændringer af vedtægtens bestemmelser, som lovgiver anser for at være i overensstemmelse med tjenestens interesse, selv om sådanne bestemmelser måtte være mindre gunstige for tjenestemændene end de tidligere bestemmelser.

Lovgiver kunne derfor inden for rammerne af vedtægten foreskrive, at udvalgte ansøgere fra udvælgelsesprøver, der før den 1. maj 2004 ville være blevet ansat i lønklasse A7 eller A6, fremover skulle ansættes i lønklasse A*6, samt ved samme lejlighed nedsætte lønnen vedrørende disse lønklasser.

Lovgiver har ikke derved tilsidesat lighedsprincippet og navnlig heller ikke forbuddet mod forskelsbehandling på grundlag af alder, eftersom sammenligningstabellen over lønklasser i artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten og tabellen over den månedlige grundløn klart ikke, hverken direkte eller indirekte, ikke tager hensyn til alderen hos de udvalgte ansøgere.

Dertil kommer, at den regel, der følger af vedtægtens artikel 7, stk. 1, artikel 27, første afsnit, og artikel 29, stk. 1, ifølge hvilken stillingernes niveau skal fastsættes i forhold til deres beskaffenhed, betydning og omfang uafhængigt af de pågældendes kvalifikationer, indebærer, at der i sammenligningstabellen over lønklasser i artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten er gjort forskel mellem den laveste lønklasse A*5 og den højere lønklasse A*6 for at kunne tage hensyn til den erfaring, der er nødvendig for stillinger på dette niveau.

Det kan således ikke gøres gældende, at artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten er til hinder for, at erhvervserfaring kan tages i betragtning. Bestemmelsen indebærer tværtimod, at ansættelsesmyndigheden i tjenestens interesse skal tage hensyn til erhvervserfaring ved en objektiv fastlæggelse af niveauet for de ledige stillinger.

(jf. præmis 58-62)

Henvisning til:

Domstolen: 22. december 2008, sag C-443/07 P, Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 10945, præmis 83

Retten: 30. september 1998, sag T-121/97, Ryan mod Revisionsretten, Sml. II, s. 3885, præmis 98 og 104; 29. november 2006, sag T-135/05, Campoli mod Kommissionen, Sml. Pers, I-A-2, s. 297, og II-A-2, s. 1527, præmis 105; Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen, præmis 86, 89 og 113

Personaleretten: 19. juni 2007, sag F-54/06, Davis m.fl. mod Rådet, Sml. Pers. I-A-1, s. 165, og II-A-1, s. 911, præmis 81

3. Retten for lønmodtagere hos den samme arbejdsgiver til at modtage den samme løn for arbejde af samme værdi er et særligt udtryk for det almindelige lighedsprincip, som Personaleretten skal sikre overholdelsen af. Denne rettighed er endvidere fastsat i artikel 7 i den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og i ILO-konvention nr. 111.

Ligebehandlingsprincippet er imidlertid ikke til hinder for, at sammenlignelige situationer behandles forskelligt, såfremt forskelsbehandlingen er begrundet i objektive og relevante forhold, der kan undergives domstolskontrol.

Inden for rammerne af reformen af vedtægterne kunne lovgiver således ændre på overensstemmelsen mellem lønklasser og stillinger bl.a. ved at vedtage artikel 12, stk. 3, i vedtægtens bilag XIII, idet denne bestemmelse nødvendigvis må indebære undtagelser til visse vedtægtsbestemmelser, hvis anvendelse påvirkes af ændringen i ordningen.

Under disse omstændigheder kan tjenestemænd, der er udnævnt efter ikrafttrædelsen af reformen af vedtægten, ikke anses for at befinde sig i samme retlige situation som de tjenestemænd, der er ansat før den 1. maj 2004, og som er udnævnt i henhold til den gamle vedtægt.

Henset til reformen af lønklassestrukturen har lovgiver således ikke tilsidesat princippet om lige løn for arbejde af samme værdi ved at indføre en løn for de tjenestemænd, der er ansat efter den nævnte reform, som er knyttet til den lønklasse, de blev indplaceret i i henhold til artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten, der er mindre gunstig end den løn, som fulgte af de tidligere lønklasser, som blev anvendt ved indplaceringen af tjenestemænd ansat før den 1. maj 2004.

Den omstændighed, at assistenter og fuldmægtige, der er ansat før den 1. maj 2004, oppebærer en højere løn end de personer, der er ansat som tjenestemænd efter dette tidspunkt, udgør følgelig ikke en tilsidesættelse af princippet om lige løn for arbejde af samme værdi.

(jf. præmis 74-79)

Henvisning til:

Domstolen: 26. juni 2001, sag C-381/99, Brunnhofer, Sml. I, s. 4961, præmis 28; Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen, præmis 77-79 og 105

Retten: dommen i sagen Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen, præmis 75-80, 114, 126 og 129

4. Det følger af vedtægtens artikel 7, stk. 1, sammenholdt med artikel 62, første afsnit, ifølge hvilken tjenestemanden har ret til det vederlag, der svarer til hans lønklasse og -trin, at når tjenestemandens lønklasse og dermed hans løn er fastsat, kan han ikke pålægges arbejde, der ikke svarer til denne lønklasse. Med andre ord er det lønklassen og dermed den løn, som en tjenestemand har krav på, der bestemmer, hvilke arbejdsopgaver han kan pålægges. Princippet om overensstemmelse mellem lønklasse og stilling giver ligeledes enhver tjenestemand mulighed for at afvise ansættelse i en stilling, der ikke svarer til hans lønklasse, og dermed i sidste ende mulighed for at afvise opgaver, der ikke modsvarer hans løn.

Ovenstående betragtninger påvirkes ikke af den omstændighed, at der ikke i vedtægtens artikel 5, stk. 4, og bilag I hertil i den affattelse, der følger af forordning nr. 723/2004 om ændring af vedtægten for tjenestemænd og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, foreskrives en fast overensstemmelse mellem en bestemt stilling og en bestemt lønklasse. Disse bestemmelser indebærer nemlig ikke en ændring af det princip, der følger af vedtægtens artikel 7, stk. 1, hvorefter fastsættelsen af niveauet for de ledige stillinger skal ske under hensyntagen til betydningen af de opgaver, der tillægges den pågældende stilling, og til tjenestens interesse. Bestemmelserne indebærer kun, at ansættelsesmyndigheden ikke har pligt til i en meddelelse om ledige stillinger at anføre den præcise

lønklasse for den stilling, der skal besættes. Ansættelsesmyndigheden er dog fortsat forpligtet til under udøvelsen af sit vide skøn at sikre, dels at antallet af de lønklasser, der henvises til i meddelelsen om ledige stillinger, i tilstrækkelig grad afspejler betydningen af de pågældende opgaver, dels at indplaceringen i en af disse lønklasser sker på objektivt grundlag og navnlig under hensyntagen til betydningen af de opgaver, der skal varetages.

(jf. præmis 80 og 81)

Henvisning til:

Retten: 7. maj 1991, sag T-18/90, Jongen mod Kommissionen, Sml. II, s. 187, præmis 27; 8. juli 2008, sag T-56/07 P, Kommissionen mod Economidis, Sml. Pers. I-B-1, s. 31, og II-B-1, s. 213, præmis 82-86; 18. juni 2009, sag T-572/08 P, Kommissionen mod Traore, Sml. Pers. I-B-1, s. 39, og II-B-1, s. 223, præmis 38, 40 og 41

5. Princippet om god forvaltningsskik er ikke mere bindende end en forordning. Det samme gælder for administrationens omsorgspligt i forhold til sine ansatte, der afspejler den gensidige balance mellem rettigheder og forpligtelser, som vedtægten har skabt i forholdet mellem den offentlige myndighed og tjenestemændene, og som således altid skal udøves inden for rammerne af de gældende bestemmelser.

Følgelig kan en tjenestemand, der er udnævnt i perioden fra den 1. maj 2004 til den 30. april 2006, på grund af den rang, som princippet om god forvaltningsskik og omsorgspligten har i normhierarkiet, ikke påberåbe sig disse principper for at opnå et andet resultat end det, som følger af artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til vedtægten, eftersom institutionens kompetence er bundet af denne bestemmelse.

(jf. præmis 86 og 87)

Henvisning til:

Retten: 27. marts 1990, sag T-123/89, Chomel mod Kommissionen, Sml. II, s. 131, præmis 32; 17. juni 1993, sag T-65/92, Arauxo-Dumay mod Kommissionen, Sml. II, s. 597, præmis 37; 22. juni 1994, forenede sager T-97/92 og T-111/92, Rijnoudt og Hocken mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 159, og II, s. 511, præmis 104; Campoli mod Kommissionen, præmis 149

Personaleretten: 23. januar 2007, sag F-43/05, Chassagne mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A-1, s. 27, og II-A-1, s. 139, præmis 111